

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 888/98/EY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1998, sisämarkkinoiden välillisen verotuksen järjestelmiä vahvistavan yhteisön toimintaohjelman (FISCALIS-ohjelma) hyväksymisestä 1
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 889/98/EY, tehty 7 päivänä huhtikuuta 1998, sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tarvittavan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten virkamiesten vaihtoa jäsenvaltioiden hallintojen välillä koskevasta toimintasuunnitelmasta (KAROLUS-ohjelma) tehdyn neuvoston päätöksen 92/481/ETY muuttamisesta 6
- Komission asetus (EY) N:o 890/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8
- Komission asetus (EY) N:o 891/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 10
- Komission asetus (EY) N:o 892/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin järjestelmän mukaisesti 12
- Komission asetus (EY) N:o 893/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 2497/96 mukaisesti 14

Komission asetus (EY) N:o 894/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti	16
Komission asetus (EY) N:o 895/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti	18
Komission asetus (EY) N:o 896/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89 muuttamisesta	20
* Komission asetus (EY) N:o 897/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, maito- ja maitotuotealan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohdaisista erityissäännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1466/95 muuttamisesta	22
Komission asetus (EY) N:o 898/98, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998, tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla	23
* Komission direktiivi 98/22/EY, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1998, kolmansista maista tulevien kasvien, kasvituotteiden tai muiden tuotteiden terveystarkastusten suorittamista yhteisössä muissa tarkastuspaikoissa kuin määränpäässä koskevista vähimmäisedellytyksistä	26

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

98/274/EY:

* Neuvoston päätös, tehty 21 päivänä huhtikuuta 1998, luvan antamisesta Tanskan kuningaskunnalle soveltaa tai edelleen soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin valmisteveron alennuksia tai vapautuksia valmisteverosta direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa säädetyt menettelyt mukaisesti	29
---	----

98/275/EY:

* Neuvoston päätös, tehty 21 päivänä huhtikuuta 1998, luvan antamisesta Alankomaiden kuningaskunnalle soveltaa valmisteveron alennuksia tai valmisteverovapautuksia tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti	31
---	----

Komissio

98/276/EY:

* Komission päätös, tehty 18 päivänä marraskuuta 1997, Saksan osavaltion Sachsen-Anhaltin vastatakauksista Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH:n vaikeuksissa oleville yrityksille myöntämille takauksille (1)	32
---	----

98/277/EY:

* Komission päätös, tehty 16 päivänä huhtikuuta 1998, neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 mukaisesti Amerikan yhdysvaltojen kumoamatta jättämästä vuoden 1916 polkumyyntilaista	36
---	----

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 888/98/EY,
tehty 30 päivänä maaliskuuta 1998,
sisämarkkinoiden välillisen verotuksen järjestelmiä vahvistavan yhteisön toimin-
taohjelman (FISCALIS-ohjelma) hyväksymisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- (1) yhteisön lainsäädännön tuloksellinen, yhdenmu-
kainen ja tehokas soveltaminen on välttämätöntä
välillisen verotuksen järjestelmien toimivuudelle
sisämarkkinoilla, erityisesti jäsenvaltioiden ja
yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi torju-
malla veropetoksia ja veronkiertoa, kilpailun väärin-
tymien välttämiseksi sekä viranomaisten ja veron-
maksajien rasittamisen vähentämiseksi,
- (2) yhteisö on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vastuussa
yhteisön lainsäädännön tuloksellisesta, yhdenmu-
kaisesta ja tehokkaasta soveltamisesta; vaikka jäsen-
valtiot kantavat suurimman osan vastuusta voimava-
rojen osalta, yhteisön merkittävänä tehtävänä on
perusrakenteiden ja tarvittavien kannustinten
luominen,
- (3) yhteisöoikeuden yhdenmukainen soveltaminen
edellyttää välillisestä verotuksesta vastaavilta virka-
miehiltä tätä oikeutta ja sen jäsenvaltioissa tapah-

tuva täytäntöönpanoa koskevaa yhtenäistä korkea-
tasoista tuntemusta; tämä tuntemuksen taso voidaan
saavuttaa vain jäsenvaltioiden antaman tehokkaan
ammattillisen perus- ja jatkokoulutuksen ansiosta;
yhteisön täydentävät toimet ovat hyödyllisiä
tällaisen koulutuksen yhteensovittamiseksi ja siihen
kannustamiseksi,

- (4) tuloksellinen, tehokas ja laaja-alainen yhteistyö
jäsenvaltioiden kesken sekä niiden ja komission
välillä on tärkeää välillisen verotuksen järjestelmien
toimivuudelle sisämarkkinoilla; yhteisön viestinnän
ja tietojen vaihdon perusrakenne on välttämätön
tämän tavoitteen saavuttamiseksi; yhteisön aloite
helpottaa riittävääntasoisien yhteistyön aikaansaa-
mista,
- (5) hallinnollisten menettelyjen jatkuva parantaminen
on olennaisen tärkeää välillisen verotuksen järjestel-
mien toimivuudelle sisämarkkinoilla; vaikka jäsen-
valtioilla onkin ensisijainen vastuu näistä menette-
lyistä, yhteisön täydentäviä toimia tarvitaan tämän
parantamisen yhteensovittamiseksi ja edistämiseksi,
- (6) perustamissopimuksen 3 b artiklassa esitettyjen
toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen
mukaisesti jäsenvaltiot eivät siten voi riittävällä
tavalla toteuttaa kaikkia tässä päätöksessä säädet-
tyjen toimenpiteiden tavoitteita ja ne voidaan
tämän vuoksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla
eikä tässä päätöksessä ylitetä sitä, mikä on tarpeen
tämän tarkoituksen saavuttamiseksi,
- (7) välillisen verotuksen tietojenvaihtojärjestelmien ja
erityisesti 27 päivänä tammikuuta 1992 hallinnolli-
sista yhteistyöstä välillisen verotuksen (ALV) alalla
annetussa neuvoston asetuksessa (ETY)

⁽¹⁾ EYVL C 177, 11.6.1997, s. 8 ja EYVL C 1, 3. 1. 1998, s. 13.

⁽²⁾ EYVL C 19, 21.1.1998, s. 48

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto 20. marraskuuta 1997 (EYVL C 371, 8.12.1997) neuvoston yhteinen kanta 26. tammikuuta 1998, (EYVL C 62, 26. 2. 1998, s. 38) ja Euroopan parla-
mentin päätös 18. helmikuuta 1998 (EYVL C 80, 16.3.1998).
Neuvoston päätös 3. maaliskuuta 1998.

N:o 218/92⁽¹⁾ tarkoitetun arvonlisäveron alan tietojenvaihtojärjestelmän (VIES) toiminnasta yhteisön tasolla saadut kokemukset ovat osoittaneet tietotekniikan merkityksen tulojen turvaamisessa ja toisaalta hallinnon mahdollisimman vähäisessä kuormittamisessa; tietojenvaihtojärjestelmät ovat osoittautuneet välttämättömiksi yhteistyön välineiksi, jotka ovat myös edistäneet yhteistyön lisäämistä jäsenvaltioiden välillä,

- (8) olisi luotava viestinnän ja tietojenvaihdon järjestelmät ja varmistettava niiden toiminta yhteistyön jatkumisen varmistamiseksi välillisen verotuksen tarpeiden kehittyessä,
- (9) yhteisön saama kokemus 29 päivänä lokakuuta 1993 välillisestä verotuksesta vastaavien virkamiesten ammatillista koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Matthaeus-Tax) tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/588/ETY⁽²⁾ perustetusta ohjelmasta ja monenvälisen valvontatoimien järjestämisestä on osoittanut, että vaihdoilla, seminaareilla ja monenvälisillä valvontatoimilla, joissa eri kansallisten hallintojen virkamiehet saatetaan tekemään ammatillista yhteistyötä, voidaan saavuttaa ohjelman tavoitteet; näitä toimia on siksi jatkettava,
- (10) seminaarit tarjoavat ihanteellisen tilaisuuden kansallisten hallintojen virkamiesten, komission edustajien ja tarvittaessa muiden välillisen verotuksen asiantuntijoiden väliseen ajatusten vaihtoon; seminaareissa voidaan tehdä ehdotuksia voimassa olevien oikeudellisten välineiden parantamisesta ja hallintojen välisen yhteistyön helpottamisesta, jotta välillistä verotusta koskevia kansallisia järjestelmiä voidaan kehittää samansuuntaisesti,
- (11) Matthaeus-Tax -ohjelmasta saatu kokemus on osoittanut, että välillisestä verotuksesta vastaavien virkamiesten ammatillista koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta tehdyn neuvoston päätöksen 93/588/ETY soveltamista koskevien tiettyjen määräysten vahvistamisesta 12 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyllä komission päätöksellä 95/279/EY⁽³⁾ perustetun kaltaisen yhteisen ammatillisen koulutuksen ohjelman yhteensovitettua kehittämisen ja toteuttamisen avulla voidaan saavuttaa tämän ohjelman tavoitteet erityisesti nostamalla yhteisöoikeuden tuntemuksen yleistä tasoa; koulutusohjelmia olisi kehitettävä edelleen komission ja

jäsenvaltioiden määritettävillä aloilla; tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki niiden virkamiehet saavat yhteisissä ammatillisen koulutuksen ohjelmissa määritellyn peruskoulutuksen ja määriteltyä säännöllistä jatkokoulutusta,

- (12) välillisestä verotuksesta vastaavien virkamiesten riittävä kielitaito on osoittautunut välttämättömäksi yhteistyön helpottamiseksi; jäsenvaltioiden on sen vuoksi annettava virkamiehilleen tarpeellinen kieli-koulutus,
- (13) Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneilla mailla olisi oltava mahdollisuus osallistua ohjelmaan; myös Kyproksella olisi oltava mahdollisuus osallistua ohjelmaan,
- (14) yhteisön ja jäsenvaltioiden olisi jaettava ohjelman rahoittaminen ja yhteisön osuus olisi rahoitettava Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta (toinen osa, pääluokka III, komissio), ja
- (15) tällä päätöksellä vahvistetaan ohjelman koko kestoajaksi rahoituspuitteet, jotka muodostavat budjettivallan käyttäjälle varainhoitoa koskevien säännösten sisällyttämisestä säädöksiin 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽⁴⁾ 1 kohdassa tarkoitetun ensisijaisen ohjeen vuosittaisen talousarvionmenettelyn yhteydessä,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

FISCALIS-ohjelma

Perustetaan monivuotinen yhteisön toimintaohjelma (FISCALIS-ohjelma), jäljempänä ”ohjelma”, 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 2002 väliseksi ajanjaksoksi vahvistamaan välillisen verotuksen järjestelmien toimivuutta sisämarkkinoilla. Ohjelma käsittää 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetut toiminta-alat.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- a) ”välillisellä verotuksella” yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia välillisiä veroja,

⁽¹⁾ EYVL L 24, 1.2.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 280, 13.11.1993, s. 27

⁽³⁾ EYVL L 172, 22.7.1995, s. 24

⁽⁴⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 4

- b) "hallinnolla" välillisestä verotuksesta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia,
- c) "virkamiehellä" hallinnon virkamiestä, jonka tehtävänä on välillistä verotusta koskevien yhteisön tai jäsenvaltioiden oikeuden, säännösten ja menettelyjen soveltaminen,
- d) "vaihdolla" ohjelman mukaisesti järjestettyä yhteisön edun mukaista virkamiestä suorittamaa työvierailua toisen jäsenvaltion hallinnossa,
- e) "monenvälisillä valvontatoimilla" yhteistyötä koskevan yhteisöoikeudellisen kehyksen mukaista vähintään kolmen hallinnon yhteistyötä niiden sellaisiin verovelvollisiin, jotka ovat velvollisia maksamaan välillisiä veroja kyseisissä jäsenvaltioissa, kohdistamien valvontatoimien yhdistämiseksi ja yhteensovittamiseksi,
- f) "yhteistyötä koskevalla yhteisöoikeudellisella kehyksellä" yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa ja hallinnollista yhteistyötä välillistä verotusta koskevissa asioissa.

3 artikla

Tavoitteet

Ohjelman tavoitteena on tukea yhteisön toimin jäsenvaltioiden pyrkimyksiä

- a) saattaa virkamiesten tuntemus yhteisöoikeudesta erityisesti välillisen verotuksen alalla ja sen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa yhteiselle korkealle tasolle,
- b) taata tuloksellinen, tehokas ja laaja-alainen yhteistyö jäsenvaltioiden kesken sekä niiden ja komission välillä,
- c) varmistaa hallinnollisten menettelyjen jatkuva parantaminen hallinnon ja veronmaksajien tarpeiden huomioon ottamiseksi kehittämällä ja levittämällä parhaita hallinnollisia käytänteitä.

4 artikla

Viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmät, käsikirjat ja oppaat

1. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat tarpeelliseksi katsomiensa olemassa olevien viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien, käsikirjojen ja oppaiden toimivuuden. Ne luovat tarpeelliseksi katsomiaan uusia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmiä, käsikirjoja ja oppaita ja ylläpitävät niiden toimivuuden.

2. Yhteisön vastuulla oleviin viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osiin kuuluvat sellaiset laitteistot, ohjelmistot ja verkkoyhteydet, joiden on oltava kaikille jäsenvaltioille yhteiset järjestelmien yhteenkytkettävyyden ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi, riippumatta siitä, asennetaanko ne tai onko ne asennettu komission (tai nimetyn

alihankkijan) tiloihin vai jäsenvaltioiden (tai nimetyn alihankkijan) tiloihin.

3. Sellaisia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osia, joista yhteisö ei vastaa, ovat näihin järjestelmiin kuuluvat kansalliset tietokannat, yhteisön vastuulla olevien osien ja muiden osien väliset verkkoyhteydet sekä ohjelmistot ja laitteistot, joita kukin jäsenvaltio pitää tarpeellisina voidakseen käyttää kyseisiä järjestelmiä täysipainoisesti koko hallinnossaan.

5 artikla

Vaihdot, seminaarit ja monenväliset valvontatoimet

1. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät virkamiesvaihtoja. Vaihtojen kesto voi vaihdella tapauksen mukaan, mutta se ei saa ylittää kuutta kuukautta. Jokaisen vaihdon on kohdistuttava määrättyyn työtehtävään, ja asianomaisten virkamiesten ja hallintojen on valmistauduttava siihen riittävästi ja arvioitava sitä jälkeenpäin.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet, jotta vaihtoihin osallistuvat virkamiehet voivat osallistua vastaanottavan hallinnon toimintaan tuloksellisesti; tämän vuoksi vaihtoihin osallistuville virkamiehille on annettava valtuudet suorittaa niihin velvollisuuksiin liittyvät tehtävät, jotka vastaanottava hallinto uskoo heille oikeusjärjestyksensä mukaisesti.

Vaihdon, aikana virkamiestä siviilioikeudellinen vastuu tehtäviään suorittaessaan on samanlainen kuin vastaanottavan hallinnon kansallisten virkamiestä vastuu. Vaihtoon osallistuviin virkamiehiin sovelletaan samoja salassapitovelvollisuuksia koskevia sääntöjä kuin kansallisiin virkamiehiin.

2. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät seminaareja, joihin osallistuu hallintojen virkamiehiä, komission edustajia ja tarvittaessa muita välillisen verotuksen asiantuntijoita.

3. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kokeilutarkoituksessa valita 11 artiklassa tarkoitettussa komiteassa ne jäsenvaltioiden yhteistyötä koskevan yhteisöoikeudellisen kehyksen mukaisesti järjestämät monenväliset valvontatoimet, joiden kustannuksista yhteisö vastaa 8 artiklan mukaisesti. Osallistuvat jäsenvaltiot lähettävät valvontatoimia koskevat kertomukset ja arvioinnit komissiolle ja jäsenvaltioille.

6 artikla

Yhteinen koulutusaloite

1. Edistääkseen koulutusorganisaatioidensa ja välilliseen verotukseen liittyvästä koulutuksesta vastaavien hallinto- virkamiestänsä välistä jäsentynyttä yhteistyötä jäsenvaltiot yhteistyössä komission kanssa

- a) kehittävät nykyisiä koulutusohjelmia ja tarvittaessa uusia ohjelmia yhteisen rungon luomiseksi virkamiesten koulutukselle siten, että virkamiehillä on mahdollisuus saada tarvittavat yhteiset ammatilliset taidot ja tiedot,
- b) antavat tarpeen vaatiessa kaikkien jäsenmaiden virkamiesten osallistua omille virkamiehille järjestettyyn välillistä verotusta koskevaan koulutukseen,
- c) kehittävät tarvittavat yhteiset välineet välillistä verotusta koskevaa koulutusta ja erityisesti kieltenopetusta varten.

2. Jäsenvaltiot pitävät huolen siitä, että niiden virkamiehet saavat tarvittavan, yhteisten koulutusohjelmien mukaisen perus- ja jatkokoulutuksen yhteisten ammatillisten taitojen ja tietojen saavuttamiseksi sekä tarpeellista kieltenopetusta riittävän kielitaidon saavuttamiseksi. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti virkamiehilleen antamansa koulutuksen sisällön ja laajuuden.

7 artikla

Assosioituneiden maiden osallistuminen

Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat voivat osallistua ohjelmaan Eurooppa-sopimuksissa tai niiden osallistumista yhteisön ohjelmiin koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistetuilla edellytyksillä ja siltä osin kuin välillistä verotusta koskeva yhteisön lainsäädäntö antaa tähän mahdollisuuden. Myös Kypros voi osallistua ohjelmaan siltä osin kuin välillistä verotusta koskeva yhteisön lainsäädäntö antaa tähän mahdollisuuden.

8 artikla

Kulut

1. Yhteisö ja jäsenvaltiot vastaavat yhdessä ohjelman täytäntöönpanon vaatimista kuluista jäljempänä 2 ja 3 kohdan mukaisesti.
2. Yhteisö vastaa seuraavista kuluista:
- a) 5 artiklassa tarkoitettuihin toimintoihin toisessa jäsenvaltiossa osallistuvien virkamiesten matka- ja oleskelukulut, 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin seminaareihin osallistuvien muiden välillisen verotuksen asian tuntijoiden matka- ja oleskelukulut sekä kyseisten seminaarien järjestämiseen liittyvät kulut,
- b) 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen välillistä verotusta koskevan koulutuksen välineiden sekä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen käsikirjojen ja oppaiden kehittämistä aiheutuvat kulut,

- c) 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien yhteisön vastuulla olevien osien kehittämisen, hankinta-, asennus- ja ylläpitokulut ja komission (tai nimetyn alihankkijan) tiloihin asennettujen yhteisön vastuulla olevien osien jatkuvasta käytöstä aiheutuvat kulut.

- d) kulut ohjelman vaikutusta koskevista tutkimuksista, jotka kolmas osapuoli tarvittaessa toteuttaa, taaten samalla tietojen luottamuksellisuuden.

3. Jäsenvaltiot vastaavat seuraavista kuluista:

- a) 6 artiklan mukaiset virkamiestensä perus- ja jatkokoulutuskulut sekä kielikoulutuskulut. Jäsenvaltiot vastaavat kuluista, jotka liittyvät niiden virkamiesten osallistumiseen 5 artiklan mukaisesti mahdollisesti järjestettäviin ylimääräisiin toimintoihin ja joista yhteisö ei vastaa.

- b) 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien sellaisten osien, joista yhteisö ei vastaa, perustamiseen ja toimintaan liittyvät kulut ja niiden tiloihin (tai nimetyn alihankkijan tiloihin) asennettujen kyseisten järjestelmien yhteisön vastuulla olevien osien jatkuvasta käytöstä aiheutuvat kulut.

9 artikla

Rahoituspuitteet

Tämän ohjelman toteuttamiseen myönnetty rahoituspuitteet 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 2002 väliselle ajanjaksolle vahvistetaan 40 miljoonaksi ecuksi. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

10 artikla

Täytäntöönpano

Komissio päättää tämän ohjelman toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä 11 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti. Täytäntöönpanotoimet eivät vaikuta yhteisön säännöksiin perimisestä ja valvonnasta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta välillisen verotuksen alalla.

11 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 218/92 10 artiklalla perustettu välillisen verotuksen alan hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

b) Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tällöin:

— komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kolmella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä,

— neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuna ajana kuluessa.

4. Edellä 10 artiklassa mainittujen toimenpiteiden lisäksi komitea tarkastelee puheenjohtajansa joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita, jotka koskevat tämän päätöksen täytäntöönpanoa.

12 artikla

Arviointi

1. Komissio ja jäsenvaltiot yhdessä arvioivat tätä ohjelmaa jatkuvasti. Arviointi suoritetaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten pohjalta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2000 välikertomus, ja
b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 lopullinen kertomus tämän ohjelman täytäntöönpanosta ja vaikutuksista.

3. Komission on annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 jäsenvaltioiden välikertomuksiin perustuva tiedonanto siitä, onko toivottavaa jatkaa tätä ohjelmaa, sekä tarvittaessa asianmukainen ehdotus, ja

b) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003 lopullinen kertomus tämän ohjelman täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta.

Nämä kertomukset lähetetään myös tiedoksi talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998.

14 artikla

Vastaanottajat

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä maaliskuuta 1998.

*Euroopan parlamentin
puolesta*

J.M. GIL-ROBLES

Pubemies

Neuvoston puolesta

Lord SIMON of HIGHBURY

Puheenjohtaja

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 889/98/EY,

tehty 7 päivänä huhtikuuta 1998,

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tarvittavan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten virkamiesten vaihtoa jäsenvaltioiden hallintojen välillä koskevasta toimintasuunnitelmasta (KAROLUS-ohjelma) tehdyn neuvoston päätöksen 92/481/ETY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

neuvoston päätöksellä 92/481/ETY ⁽⁴⁾ perustetun KAROLUS-ohjelman voimassaoloaika on päättynyt 31 päivänä joulukuuta 1997,

etu, joka ohjelmalla pyritään saavuttamaan jäsenvaltioiden yhteistyön vahvistamisessa kokemusten vaihdon avulla sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tarvittavan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon alalla, ei ole täysin tullut osoitetuksi erityisesti ohjelman painopistealueiden lukuisuuden vuoksi,

näin ollen olisi säädettävä ohjelman keston jatkamisesta kahdella vuodella sinä aikana varmistamalla samalla mahdollisimman monen jäsenvaltion osallistuminen kunnes uusi monivuotinen ohjelma toteutetaan,

ohjelma olisi avattava Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneille maille (KIE) Eurooppa-sopimuksissa tai assosiaatio-sopimuksiin liittyvissä yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistetuina edellytyksin,

ohjelma olisi avattava Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluville EFTA-valtioille sekä lisämäärärahojen perusteella Kyprokselle samojen sääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan ETA:han kuuluviin EFTA-valtioihin, sekä Kyproksen kanssa sovittavien menettelytapojen mukai-

sesti; osapuolet vahvistavat osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sopivana ajankohtana,

otetaan huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antama yhteinen julistus varainhoitoa koskevien säännösten sisällyttämisestä säädöksiin ⁽⁵⁾,

tällä päätöksellä vahvistetaan kaudelle 1998–1999 rahoituspuitteet niiden määrärahojen lisäksi, jotka on osoitettu kaudelle 1992–1997; näiden kahden kauden kokonaismäärä muodostaa kyseisen 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun julistuksen 1 kohdan mukaisesti ensisijaisen rahoitusohjeen budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenettelyssä, ja

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 yhteistoimintatavasta perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä ⁽⁶⁾,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 92/481/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

1. Ohjelman kesto on seitsemän vuotta, ja sen toteuttaminen alkaa varainhoitovuonna 1993.

2. Ajanjaksoksi 1993–1997 on varattu 7,7 miljoonan ecun määrärahat. Ohjelman toteuttamisen rahoituspuitteiksi pidentämiskauden 1998–1999 aikana vahvistetaan 4,5 miljoonaa ecua. Tämä 12,2 miljoonan ecun kokonaismäärä vastaa kaikkiaan 1 340:tä osallistujaa. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa ja varainhoitoasetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen moitteettoman varainhoidon perusteiden mukaisesti."

⁽¹⁾ EYVL C 274, 10.9.1997, s. 9 ja EYVL C 1, 3.1.1998, s. 18

⁽²⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 1997 (EYVL C 73, 9.3.1998, s. 49)

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. marraskuuta 1997 (EYVL L 371, 8.12.1997), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 26. tammikuuta 1998 (EYVL C 62, 26.2.1998, s. 60) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. maaliskuuta 1998 (EYVL L 140, 6.4.1998) sekä neuvoston päätös, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 286, 1.10.1992, s. 65

⁽⁵⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 4

⁽⁶⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 1

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"11 a artikla

Ohjelma on avoin Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneille maille (KIE-maat) Eurooppa-sopimuksissa tai assosiaatiosopimukseen liittyvissä yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistetuilla edellytyksillä.

Ohjelma on avoin Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvilla EFTA-valtioilla sekä lisämäärärahojen perusteella Kyprokselle samojen sääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan ETA:han kuuluviin EFTA-valtioihin, sekä Kyproksen kanssa sovittavien menettelytapojen mukaisesti.

Asianomaiset osapuolet vahvistavat osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sopivana ajankohdantana."

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 1998.

Euroopan parlamentin puolesta

J. M. GIL-ROBLES

Pubemies

Neuvoston puolesta

D. BLUNKETT

Pubeenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 890/98,
annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
27 päivänä huhtikuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	212	115,9
	624	188,3
	999	152,1
0709 90 70	052	74,3
	999	74,3
	0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052
204		36,6
212		55,5
400		58,2
600		60,4
624		43,2
999		51,8
0805 30 10	600	67,7
	999	67,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	88,1
	400	94,9
	404	96,8
	508	72,8
	512	83,2
	524	79,3
	528	76,6
	616	97,8
	720	146,0
	804	108,5
	999	89,9
	0808 20 50	388
512		63,7
528		81,3
999		73,2

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 891/98,

annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,

yhteisön sekä Puolan, Unkarin, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Romanian ja Bulgarian välisissä väliaikaisissa sopimuksissa määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädetyn siipikarjanliha- ja muna-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2699/93 ja (EY) N:o 1559/94 kumoamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1899/97⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

vuoden 1998 toiseksi vuosineljänneksiksi jätetyt tuontitodistushakemukset koskevat tiettyjen tuotteiden osalta enintään käytettävissä olevia määriä ja ne voidaan sen vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja eräiden muiden

tuotteiden osalta käytettävissä olevia määriä suurempia määriä, joista on vähennettävä kiinteä prosenttiosuus tasapuolisen jaon varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1899/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä tarkoitettu osuus.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 67

LIITE

Ryhmä	Kaudeksi 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksymisprosentti
1	3,28
2	4,02
4	100,00
7	2,16
8	9,26
9	3,03
10	100,00
11	—
44	10,31
45	100,00
12	100,00
14	—
15	3,67
16	100,00
17	—
18	—
19	—
21	—
23	—
24	—
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	28,57
38	100,00
39	—
40	—
43	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 892/98,**annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,****huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanlihasta peräisin olevia tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen siipikarjanlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanlihalalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1431/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 jätetyt tuontitodistushakemukset ovat suurempia kuin käytettävissä olevat määrät, ja niitä on tämän vuoksi alen-

nettava kiinteämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 asetuksen (EY) N:o 1431/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 9

⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	2,35
2	2,36
3	2,57
4	100,00
5	4,24

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 893/98,**annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,****määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 2497/96 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Israelin valtion assosiointisopimuksessa ja väliaikaisessa sopimuksessa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 18 päivänä joulukuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2497/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

vuoden 1998 toiselle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja

olisi vahvistettava seuraavan kauden käytettävissä olevaan määrään lisättävä ylimenevä osa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2497/96 nojalla kaudeksi 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 2497/96 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitetuista kokonaismääristä 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 1998 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 338, 28.12.1996, s. 48⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16

LIITE I

Ryhmän numero	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
I1	100,00

*LIITE II**(tonneina)*

Ryhmän numero	Käytettävissä olevat määrät
I1	903,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 894/98,**annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,****määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 509/97 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Slovenian tasavallan kauppaa ja kauppaan liittyviä toimenpiteitä koskevassa väliaikaisessa sopimuksessa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siipikarjanliha-alalla 20 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 509/97⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

vuoden 1998 toiselle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja

olisi vahvistettava seuraavan kauden käytettävissä olevaan määrään lisättävä ylimenevä osa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 509/97 nojalla kaudeksi 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä I tarkoitettu osuus.

2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää asetuksen (EY) N:o 509/97 säännösten mukaisesti liitteessä II tarkoitetuista kokonaismääristä 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 1998 ulottuvan ajanjakson kymmenen ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 80, 21.3.1997, s. 3

⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16

LIITE I

Ryhmän numero	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
80	—
90	90,91
100	100,00

*LIITE II**(tonneina)*

Ryhmän numero	Käytettävissä olevat määrät
80	990,00
90	275,00
100	662,40

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 895/98,

annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,

määrättyyn järjestelmään liittyvien huhtikuussa 1998 jätettyjen tiettyjä muna-alan ja siipikarjanliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 mukaisesti

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna-alan ja ovalbumiinien osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1474/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,ottaa huomioon tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista siipikarjanliha-alan osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1251/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1514/97, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

vuoden 1998 toiselle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat tiettyjen tuotteiden osalta pienempiä tai yhtä suuria kuin käytettävissä olevat määrät,

ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja tiettyjen muiden tuotteiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät, minkä vuoksi niitä on alennettava kiinteämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1474/95 ja asetuksen (EY) N:o 1251/96 nojalla kaudeksi 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 esitetyistä tuontitodistushakemuksista hyväksytään liitteessä tarkoitettu osuus.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 19⁽²⁾ EYVL L 204, 31.7.1997, s. 16⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 136

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 1998 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
E1	100,00
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	5,95
P3	4,35
P4	16,13

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 896/98,
annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,
naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89
muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2634/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

naudanlihan interventio-ostoista 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1627/89⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 72/98⁽⁴⁾, avattiin eräissä jäsenvaltioissa tai niiden osissa tiettyjä laaturyhmiä koskeva tarjouskilpailu, asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan säännösten soveltamisesta sekä tarpeesta rajoittaa interventio markkinoiden järkipäisen tukemisen kannalta

tarpeellisiin ostoihin seuraa, että luettelo jäsenvaltioista tai niiden osista, joissa tarjouskilpailu avataan, olisi komission saamien hintanoteerausten perusteella muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1627/89 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1997, s. 13

⁽³⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36

⁽⁴⁾ EYVL L 6, 10.1.1998, s. 24

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1° do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
España		×				
France						×
Ireland				×	×	×
Suomi			×			
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 897/98,
annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,
maito- ja maitotuotealan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista
erityissäännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1466/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 1466/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 705/98 ⁽⁴⁾, säädetään maito- ja maitotuotealan vientitukien soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä; vientitukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi ja keinottelutarkoituksessa tehtyjen hakemusten ja järjestelmään liittyvien häiriöiden uhan vähentämiseksi tiettyjen maitotuotteiden osalta on tarpeen lyhentää kyseisen asetuksen 4 artiklassa vahvistettua vientitodistusten voimassaoloaikaa, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1466/95 4 artikla seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

"4 artikla

Vientitodistus on voimassa asetuksen (ETY) N:o 3719/88 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta antamispäivästä alkaen:

- a) CN-koodiin 0402 10 kuuluvien tuotteiden osalta todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun
- b) CN-koodiin 0405 kuuluvien tuotteiden osalta todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun
- c) CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden osalta todistuksen antamiskuukautta seuraavan toisen kuukauden loppuun
- d) asetuksen (ETY) N:o 804/68 1 artiklassa tarkoitettujen muiden tuotteiden osalta todistuksen antamiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden loppuun
- e) päivään, jona 6 artiklassa säädetyistä tarjouskilpailusta johtuvat velvoitteet on täytettävä ja viimeistään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lopullisen todistuksen antamiskuukautta seuraavan kahdeksannen kuukauden loppuun."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 144, 28.6.1995, s. 22

⁽⁴⁾ EYVL L 98, 31.3.1998, s. 6

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 898/98,
annettu 27 päivänä huhtikuuta 1998,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92
soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-
alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996
annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellai-
sena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
2092/97⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa
(EY) N:o 798/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna
asetuksella (EY) N:o 806/98⁽⁶⁾, ja

asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa sääde-
tään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamis-
kauden aikana poikkeaa 5 ecua tonnilta vahvistetusta
tullin määrästä, tulleja tarkistetaan vastaavasti; mainittu
poikkeaminen on tapahtunut; tämän vuoksi on tarpeen
tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 798/98 vahvistettuja tuonti-
tulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 798/98, liitteet I ja II tämän
asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä huhtikuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125

⁽⁴⁾ EYVL L 292, 25.10.1997, s. 10

⁽⁵⁾ EYVL L 114, 16.4.1998, s. 25

⁽⁶⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 20

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa mainittujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (ecua/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista (²) (ecua/t)
1001 10 00	Durumvehnä (¹)	0,00	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	45,13	35,13
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja (³)	45,13	35,13
	keskilaatuinen	68,65	58,65
	heikkolaatuinen	85,88	75,88
1002 00 00	Ruis	95,82	85,82
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	95,82	85,82
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja (³)	95,82	85,82
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	91,95	81,95
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja (³)	91,95	81,95
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	95,82	85,82

(¹) Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuaiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

(²) Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

(³) Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 ecua tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(15.04.1998:n ja 24.04.1998:n välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Noteeraus (ecua/t)	125,62	110,88	100,16	91,45	199,29 (!)	87,51 (!)
Lisä/Meksikonlahti (ecua/t)	—	12,70	6,40	8,83	—	—
Lisä/Suuret järvet (ecua/t)	21,48	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 11,60 ecua/t; Suuret järvet—Rotterdam: 20,70 ecua/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 ecua/t (HRW2)
0,00 ecua/t (SRW2).

KOMISSION DIREKTIIVI 98/22/EY,**annettu 15 päivänä huhtikuuta 1998,****kolmansista maista tulevien kasvien, kasvituotteiden tai muiden tuotteiden terveystarkastusten suorittamista yhteisössä muissa tarkastuspaikoissa kuin määränpäässä koskevista vähimmäisedellytyksistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/2/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 6 kohdan viimeistä edellisen alakohdan,

sekä katsoo, että

kolmansista maista tulevien, direktiivin 77/93/ETY liitteessä V olevassa B osassa lueteltujen kasvien, kasvituotteiden ja muiden tuotteiden terveystarkastuksia koskevien järjestelyjen toimivuuden varmistamiseksi olisi säädettävä yhtenäiset vähimmäisedellytykset muualla kuin määränpäässä tehtäviä tarkastuksia varten,

kasvien terveystarkastusten suorittamista varten säädetyissä vähimmäisedellytyksissä on otettava huomioon direktiivin 77/93/ETY 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuille mainituista tarkastuspaikoista vastaaville virallisille vastuulaitoksille asetetut tekniset vaatimukset sekä säännökset, joita sovelletaan niihin edellytyksiin, työvälineisiin ja varusteisiin, joiden avulla viralliset vastuulaitokset voivat suorittaa vaadittavat kasvien terveystarkastukset, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmansista maista tulevien, direktiivin 77/93/ETY liitteessä V olevassa B osassa lueteltujen, kasvien, kasvituotteiden ja muiden tuot-

teiden terveystarkastukset, joita tarkoitetaan mainitun direktiivin 12 artiklan 6 kohdan neljännessä alakohdassa ja jotka suoritetaan muissa tarkastuspaikoissa kuin määränpäässä, täyttävät vähintään tämän direktiivin liitteessä säädetyt vähimmäisedellytykset.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä lokakuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säännöksiä, niihin on sisällyttävä viittaus tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä kyseinen viittaus virallisen julkaisemisen yhteydessä. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tätä viittausta koskeva menettely.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista tämän direktiivin kattamalla alalla hyväksymistään kansallisista säännöksistä. Komission on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 20

⁽²⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 34

LIITE

kolmansista maista tulevien kasvien, kasvituotteiden ja muiden tuotteiden terveystarkastusten suorittamista yhteisössä muissa tarkastuspaikoissa kuin määränpäässä koskevat vähimmäisedellytykset

1. Direktiivin 77/93/ETY 1 artiklassa tarkoitetuista tarkastuspaikoista vastaavilla virallisilla vastuulaitoksilla, joita tarkoitetaan direktiivin 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, on oltava:
 - lupa toiminnan harjoittamiseen,
 - haitallisten eliöiden osoittamisessa ja määrittämisessä erityisesti tarvittava tekninen pätevyys,
 - haitallisten eliöiden tunnistamisessa tarvittava asiantuntemus tai mahdollisuus asiantuntija-avun käyttöön,
 - käytettävissään tarkoituksenmukaiset hallinnointiin, tarkastukseen ja testaukseen liittyvät edellytykset, työvälineet ja laitteet 3 kohdassa tarkennetun mukaisesti,
 - asianmukaiset mahdollisuudet lähetyksen varastoinnista ja karanteenissa pitämistä sekä tarvittaessa koko pysäytetyn lähetyksen tai sen osan hävittämistä (tai muulla sopivalla tavalla käsittelyä) varten,
 - käytettävissään seuraavat ohjeet:
 - a) kirjalliset, ajantasalla olevat tarkastusohjeet, jotka perustuvat yhteisön lainsäädännön kehyksessä vahvistettuun jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön,
 - b) direktiivin 77/93/ETY 19 a artiklan 6 kohdassa asiantuntijoille ja kansallisille tarkastajille tarkoitettujen yhteisön ajantasalla olevien suuntaviivojen,
 - c) yhteisön ajantasalla oleva kasvinsuojelulainsäädäntö,
 - d) ajantasalla oleva luettelo haitallisten eliöiden todentamiseksi tai tunnistamiseksi tehtävien kokeiden suorittamiseen virallisesti hyväksytyistä erikoislaboratorioista sekä niiden osoitteet ja puhelinnumerot. Olisi muodostettava sopiva järjestelmä turvaamaan näytteen tai näytteiden yhtenäisyys ja säilyminen turvassa laboratorioon siirrettäessä ja kokeen aikana,
 - e) ajantasalla olevat tiedot kolmansista maista tulevasta kasvien, kasvituotteiden tai muiden tuotteiden lähetyksistä,
 - jotka on virallisesti pysäytetty,
 - jotka ovat käyneet läpi viralliset kokeet erikoislaboratorioissa; kokeiden tulokset,
 edellyttäen kuitenkin, että tiedot ovat olennaisia kasvien terveystarkastuksen kannalta siinä paikassa, jossa tarkastus suoritetaan,
 - hyväksyttävä käyttöön otettu kasvien terveystarkastusohjelma mahdollisimman nopeasti nykyisiä tarpeita vastaavasti ottaen huomioon kasvien uudet terveysriskit tai 1 artiklassa tarkoitetuissa tarkastuspaikoissa maahan tuotavaksi esitettyjen kasvien, kasvituotteiden tai muiden tuotteiden määrän tai tilavuuden kaikenlaiset muutokset.
2. Direktiivin 77/93/ETY 2 artiklan 1 kohdan i alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuilla valtion virkamiehillä ja muilla pätevyysvaatimukset täyttävillä edustajilla, jotka ovat tosiasiallisesti vastuussa tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetuista tarkastuspaikoissa suoritettavista tarkastuksista, on oltava:
 - haitallisten eliöiden osoittamisessa erityisesti tarvittava tekninen pätevyys,
 - haitallisten eliöiden tunnistamisessa tarvittava asiantuntemus tai mahdollisuus asiantuntija-avun käyttöön,
 osana mainitun artiklan 2 kohdan 1 kohdan i alakohdan toisessa alakohdassa vaadittua pätevyyttä, ja käytettävissään 1 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tietojen.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin, työvälineisiin ja laitteisiin on kuuluttava ainakin:
 - a) hallinnointiin liittyvien järjestelmien osalta:
 - nopea tiedotusjärjestelmä, johon kuuluvat
 - direktiivin 77/93/ETY 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu viranomainen,
 - edellä 1 kohdassa tarkoitettujen erikoislaboratorioiden,
 - tulliviranomaisten,
 - komission,
 - muiden jäsenvaltioiden.
 - asiakirjojen kaksoiskappalejärjestelmä;

b) tarkastukseen liittyvien edellytysten osalta:

- tarvittaessa soveltuvat alueet tarkastuksen suorittamiseen,
- riittävä valaistus,
- tarkastuspöytä(pöydät),
- välineet seuraaviin tarkoituksiin:
 - ulkonäköön perustuvat tarkastukset,
 - kasvien terveystarkastuksessa käytettävien tilojen ja välineiden desinfiointi,
 - näytteiden valmistaminen 1 kohdassa tarkoitetuissa erikoislaboratorioissa mahdollisesti myöhemmin suoritettavia kokeita varten;

c) näytteenottoon liittyvien edellytysten osalta:

- tarkoituksenmukaiset välineet kunkin näytteen yksilöimistä ja pakkaamista varten,
 - riittävästi pakkausmateriaalia näytteiden lähettämiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin erikoislaboratorioihin,
 - sinetit,
 - viralliset leimat,
 - riittävä valaistus.
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä huhtikuuta 1998,

luvan antamisesta Tanskan kuningaskunnalle soveltaa tai edelleen soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin valmisteveron alennuksia tai vapautuksia valmisteverosta direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti

(98/274/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön vapautuksia kivennäisöljyjen valmisteverosta tai valmisteveron alennuksia tiettyihin erityispolitiikkoihin liittyvistä syistä,

Tanskan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle aikomuksestaan aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 1998 soveltaa bensiiniin sen bentseenipitoisuuden mukaan porrastettuja valmisteverokantoja; tähän porrastamiseen olisi sovellettava 8 artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä,

muille jäsenvaltioille on ilmoitettu asiasta,

komissio ja kaikki jäsenvaltiot ovat yhtä mieltä siitä, että porrastettujen valmisteverokantojen soveltaminen on

perusteltua ympäristöpoliittisista syistä eikä se vääristä kilpailua tai ole esteenä sisämarkkinoiden toiminnalle,

komissio tarkastelee näitä alennuksia ja vapautuksia säännöllisesti tarkistaakseen, että ne sopivat yhteen sisämarkkinoiden toiminnan tai yhteisön ympäristönsuojelupolitiikan kanssa,

Tanska on pyytänyt lupaa soveltaa näitä porrastettuja verokantoja aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 1998; neuvosto tarkastelee niiden soveltamista uudelleen komission kertomuksen perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, jolloin tällä päätöksellä annetun luvan voimassaolo päättyy,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tanskalle annetaan direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti lupa 31 päivään joulukuuta 1999 soveltaa bensiiniin porrastettuja valmisteverokantoja ympäristöluokituksen huomioon ottamiseksi edellyttäen, että nämä porrastetut verokannat ovat kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/82/ETY⁽²⁾ säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti kyseisen direktiivin 3 ja 4 artiklassa säädettyjen valmisteveron vähimmäiskantojen mukaiset.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä huhtikuuta 1998,

luvan antamisesta Alankomaiden kuningaskunnalle soveltaa valmisteveron alennuksia tai valmisteverovapautuksia tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti

(98/275/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön täydentäviä verovapautuksia tai veronalennuksia erityisistä poliittisista syistä,

Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle aikomuksestaan soveltaa nestekaasuun porrastettuja valmisteverokantoja, jotka olisivat riippuvaisia nestekaasun käytöstä julkisen liikenteen linja-autojen käyttövoimana; tähän porrastamiseen on sovellettava 8 artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä,

muille jäsenvaltioille on ilmoitettu Alankomaiden ilmoituksesta,

komissio ja jäsenvaltiot ovat yhtä mieltä siitä, että tämä porrastaminen on perusteltua ympäristöön liittyvistä syistä eikä se vääristä kilpailua tai sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa,

komissio tarkastelee näitä alennuksia säännöllisesti varmistaakseen, että ne ovat yhdenmukaisia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan tai yhteisön ympäristönsuojelupolitiikan kanssa, ja

Alankomaat on pyytänyt lupaa alennusten soveltamiseen; neuvosto tarkastelee tätä porrastamishdotusta uudelleen komission kertomuksen perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, jolloin tällä päätöksellä annetun luvan voimassaolo päättyy,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Alankomaiden kuningaskunnalle annetaan lupa julkisen liikenteen ajoneuvoissa käyttövoimana käytettävän nestekaasun valmisteveron porrastamiseen 31 päivään joulukuuta 1999 direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti edellyttäen, että nämä porrastetut verokannat noudattavat kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/82/ETY⁽²⁾ määrättyjä velvoitteita.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä marraskuuta 1997,

Saksan osavaltion Sachsen-Anhaltin vastatakauksista Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH:n vaikeuksissa oleville yrityksille myöntämille takauksille

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/276/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 92 ja 93 artiklan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 61 artiklan,

on antanut muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, mahdollisuuden esittää huomautuksensa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio päätti 9 päivänä lokakuuta 1996 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn Sachsen-Anhaltin osavaltion ja Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH:n jäljempänä ”Bürgschaftsbank”, yhteisen tukiohjelman vuoksi.

Yritysten maksuvalmiuden takaamiseksi perustetun erityisen takausohjelman (Sonderbürgschaftsprogramm ”Liquiditätssicherung”) puitteissa Bürgschaftsbank on myöntänyt takauksia Sachsen-Anhaltissa sijaitseville yrityksille, jotka ovat joutuneet ulkoisten, odottamattomien tekijöiden vuoksi niiden olemassaoloa vaarantaviin maksuvalmiusvaikeuksiin, takauksia 90 prosenttiin asti

lainoista, jotka kyseisten yritysten on ollut otettava yksityisiltä luottolaitoksilta ja joita ne eivät olisi saaneet ilman tätä vakuutta. Ohjelma aloitettiin joulukuussa 1994; hakeuksia otettiin vastaan vuoden 1995 loppuun asti. Sachsen-Anhaltin osavaltio sitoutui alunperin suuruudeltaan 100 miljoonan Saksan markan yleiseen vastatakaukseen. Tämä summa vähennettiin huhtikuussa 1996 eli hakuajan päätyttyä 16 miljoonaan Saksan markkaan. Osavaltio on edustettuna Bürgschaftsbankin takaustoimikunnassa. Päätöksiä sellaisten takausten myöntämisestä, joilla on osavaltion vastatakauksen, ei ollut mahdollista tehdä ilman osavaltion hallituksen edustajien suostumusta.

Tukiohjelma, josta vastoin EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa ei ilmoitettu, oli voimassa vuosina 1994 ja 1995 (aika takaushakemusten jättämiselle).

Komissio epäili tukiohjelman soveltuvuutta yhteismarkkinoille, koska sen avulla uhanalaiset yritykset saivat mahdollisuuden jatkaa toimintaansa, vaikka vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtion tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen, jäljempänä ”suuntaviivat”⁽¹⁾ perusteet eivät täytyisi.

Saksalle ilmoitettiin kirjeellä 22 päivältä lokakuuta 1996 komission päätöksestä aloittaa menettely ja sitä kehoitettiin esittämään asiaa koskevat huomautuksensa. Muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, ilmoitettiin asiasta ja annettiin mahdollisuus huomautusten esittämiseen julkaisemalla kirje *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽²⁾.

Saksa esitti huomautuksensa kirjeellä 18 päivältä joulukuuta 1996. Muut eivät esittäneet huomautuksia.

⁽¹⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12

⁽²⁾ EYVL C 35, 4.2.1997, s. 10

II

Bürgschaftsbank on rajavastuuyhtiö (GmbH), jonka osakkaana on 5 alueellista elinkeinoelämän järjestöä, 5 osavaltion teollisuus-, kauppa- ja käsityöteollisuuskamaria, 11 luottolaitosta ja 3 vakuutusyhtiötä. Yhtiön peruspääoma on 16 146 000 Saksan markkaa.

Edellä I jaksossa kuvatun yritysten maksuvalmiuden takaamiseksi perustetun erityisen takausohjelman määräysten mukaan voivat yritykset, jotka ovat joutuneet maksuvalmiusvaikeuksiin ulkoisten tekijöiden vuoksi, joita tavanomainen yritysjohto ei pysty ennakoimaan, hakea Bürgschaftsbankilta jopa 90 prosentin suuruisia täytetakauksia vakuudeksi pankkiluotoille, joita ne puutteellisten omien vakuuksien vuoksi eivät voisi saada ilman takauksia. Jokaisen hakijayrityksen on esitettävä taloudellisen tilanteensa vakauttamista koskeva suunnitelma ja osoitettava sillä, että takaus vaikuttaisi yrityksen taloudellisen tilanteen parantumiseen.

Takaukset ovat voimassa korkeintaan kolme vuotta ja ne on rajoitettu enintään 2 miljoonaan Saksan markkaan yritystä kohden. Takausten myöntämistä koskevien määräysten mukaan takauksia voidaan myöntää ainoastaan Sachsen-Anhaltissa sijaitseville yrityksille (yrityksen kotipaikan on oltava Sachsen-Anhaltissa) ja pääsääntöisesti vain yrityksille, joilla on alle 250 työntekijää ja joiden vuotuinen liikevaihto on korkeintaan 40 miljoonaa Saksan markkaa. Kuitenkaan ei ole nimenomaisesti kielletty takausten myöntämistä suurille yrityksille tai sellaisilla aloilla toimiville yrityksille, joihin sovelletaan erityisiä valtioneuvoston määräyksiä. Taatut luotot myönnetään kiinteäkorkeisina luottoina, joiden korko on yhden prosenttiyksikön pienempi kuin vastaavanlaisten luottojen tavanomainen korko. Bürgschaftsbank perii takauksesta kertakorvauksena kaksi prosenttia takaussummasta käsittelykuluna, ja vuosittaisen provision, joka vastaa yhtä prosenttia takaussummasta.

Edellytyksenä I jaksossa kuvaillun Sachsen-Anhaltin osavaltion vastatakauksen saamiselle on, että kyseessä olevat takaukset myönnetään ainoastaan pienille ja keski-suurille yrityksille (yhteisön määritelmää pienistä ja keski-suurista yrityksistä ei oteta huomioon) sekä vapaiden ammattien harjoittajille, joilla ei ole riittävässä määrin pankkitavan mukaisesti vaadittavia vakuuksia.

Taloudellinen riski jakautuu seuraavasti:

Luotonantaja (luottolaitos):	10 %
Bürgschaftsbank:	9 %
Sachsen-Anhaltin osavaltio:	81 %

Osavaltio on edustettuna Bürgschaftsbankin takaustoimikunnassa. Päätöstä sellaisen takauksen myöntämisestä, jolla voi olla osavaltion vastatakaus, ei voida tehdä ilman osavaltion hallituksen edustajien suostumusta.

Bürgschaftsbank on myöntänyt yhteensä 39 yritykselle suuruudeltaan 18 000–1,8 miljoonan Saksan markan täytetakauksia, joilla on Sachsen-Anhaltin osavaltion vastatakaus. Takauksen saaneiden yritysten työntekijämäärä oli 2–174. Viimeinen takaus myönnettiin huhtikuussa 1996. Vastatakauksiin alunperin varatusta 100 miljoonan Saksan markan enimmäismäärästä käytettiin ainoastaan 15,645 miljoonaa Saksan markkaa, sen vuoksi enimmäismäärä vähennettiin huhtikuussa 1996 16 miljoonaan Saksan markkaan.

III

Saksan liittohallitus on ilmoittanut päätyneensä siihen, että yritysten maksuvalmiuden takaamiseksi perustetun erityisen takausohjelman mahdollisissa soveltamistapauksissa tuen intensiteetti olisi pienempi kuin niin sanotun vähämerkityksistä tukea koskevan säännön mukainen raja-arvo. Lisäksi se ilmoitti komissiolle, että takaustoimikunta on käyttänyt tukiohjelmaa soveltaessaan perustana pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annettua komission suositusta. Tuensajayritysten ongelmat eivät myöskään olisi suuntaviivoissa tarkoitettuja vaikeuksia, vaan pelkästään maksuvalmiusongelmia, jotka johtuvat perimättömyydestä saatavista tai asiakkaiden myöhästyneistä maksuista. Rahoitusongelmien ratkaisua on vaikeuttanut kyseisten yritysten vähäinen oma pääoma, joka on Saksan liittohallituksen mukaan tavanomainen tilanne itäsaksalaisille yrityksille ja seurausta Saksan vuoteen 1990 asti kestäneestä kahtiajaosta. Tukiohjelman tarkoituksena ei myöskään ole tuensajayritysten rakenneuudistus niiden kannattavuuden palauttamiseksi, mikä olisi edellyttänyt rakenneuudistus suunnitelmaa, vaan ainoastaan periaatteessa elinkelpoisten yritysten taloudellisen tilanteen vakauttaminen.

Ehdosta, että vain Sachsen-Anhaltissa kotipaikkaansa pitävät yritykset voivat saada tukea, Saksan liittohallitus ilmoitti komissiolle, että takaustoimikunta oli valinnut myös kaksi yritystä, joiden kotipaikat ovat Niedersachsenissa ja Nordrhein-Westfalenissa, ja joilla on Sachsen-Anhaltissa ainoastaan sivukonttorit.

Mitä tulee välttämättömyyteen rajoittaa tuen määrä tavoitteena olevien tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömään vähimmäismäärään, Saksan liittohallitus viittasi Sachsen-Anhaltin osavaltion talousarviosääntönsä, joiden mukaan kaikkien viranomaisten velvollisuutena on saavuttaa julkisen sektorin rahoitustoimissa paras mahdollinen tulos mahdollisimman pienillä kustannuksilla.

IV

Takaukset, joihin Bürgschaftsbank on sitoutunut erityisen takausohjelman puitteissa, ovat EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska niistä 90 prosenttia on taattu Sachsen-Anhaltin osavaltion vastatakauksella ja ne on myönnetty valtion viranomaisten myötävaikutuksella. Osavaltion vastatakauksia saavia takauksia ei voitu myöntää ilman osavaltion hallituksen suostumusta.

Bürgschaftsbankin riski on rajoitettu 9 prosenttiin taatun lainan määrästä. Riski katettiin takauksen määrästä yhden prosentin vuotuisella takausprovisiolla. Siten pankki on saanut kantamastaan riskistä 10 prosentin maksun. Luotonantaja on perinyt koko lainan määrästä taatuille luotoille tavanomaisen vuosikoron, josta oli vähennetty yksi prosenttiyksikkö, kattaakseen suuruudeltaan 10 prosenttia koko lainan määrästä olevan riskinsä. Osallistuvat luottolaitokset saivat siten taloudellisesta riskistään käyttöpääomaluottojen markkinakorkoihin verrattuna suuren korvauksen, jonka pitäisi riittää kattamaan jäljelle jäävä riski, joka liittyy maksuvalmiusongelmallisille yrityksille ilman riittävän suurta takausta myönnettyihin lainoihin. Valtion vastatakauksen muodossa myöntämä tuki jää ilman tuensaaajien (kaikki yritykset, jotka ovat saaneet taatun käyttöpääomaluoton) suorittamaa korvausta. Sen vuoksi tukitoimeen sisältyvän tukiosuuden katsotaan olevan 81 prosenttia yritykselle myönnetystä luotosta. Tämä osuus vastaa valtion vastatakauksella taattua määrää.

Tukiohjelman ei voida katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja suuntaviivojen mukaisesti, koska takausten myöntämistä koskevissa määräyksissä

- ei nimenomaisesti jätetä järjestelmän ulkopuolelle sellaisilla aloilla toimivia yrityksiä, joihin sovelletaan erityisiä yhteisön sääntöjä valtiontuesta (ks. suuntaviivojen 2.2 kohta), eikä anneta tietoja, joiden avulla komissio pystyisi toteamaan, ovatko määräykset yhdenmukaisia tietyillä aloilla sovellettavien valtiontukisääntöjen kanssa,
- ei nimenomaisesti jätetä suuria yrityksiä tukijärjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle eikä edellytetä ennakoilmoitusta tapauksista, jotka koskevat suuria yrityksiä,
- ei ole samaan tarkoitukseen myönnettyjen eri tukien kasautumista koskevia sääntöjä,
- ei kielletä eikä tehdä mahdottomaksi takausten toistuvaa myöntämistä tai takausten pidentämistä,

- ei rajoiteta tukea ajalle, joka on tarpeen välttämättömän ja toteuttamiskelpoisen rakenneuudistussuunnitelman laatimiseen,
- edellytetään ainoastaan yrityksen taloudellisen tilanteen vakauttamista koskevan suunnitelman esittämistä rakenneuudistussuunnitelman sijasta (suuntaviivojen 3.2 kohta),
- ei selvästi rajoiteta tukea kyseisen yrityksen rakenneuudistuksessa tai pelastamisessa välttämättömään vähimmäismäärään.

Siten kyseisen tukiohjelman määräykset eivät ole sellaisia, että ne voisivat täyttää pelastus- ja rakenneuudistustukia koskevien suuntaviivojen keskeiset perusteet.

Saksan liittohallitus on esittänyt, että yritykset, joille tukiohjelma alunperin suunnattiin, eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä vaan periaatteessa elinkelpoisia yrityksiä, joilla on tiettyjä maksuvalmiusongelmia. Sen mukaan ohjelma suunniteltiin auttamaan yrityksiä, joilla on Itä-Saksalle tyypillisiä ongelmia, toisin sanoen vaikeuksia saatavien perimisessä asiakkailta ja riittämätön määrä omaa pääomaa siitä aiheutuvista maksuvalmiuskriiseistä selviytymiseksi.

Tämä perustelu ei pidä paikkaansa. Yrityksiä, joilla ei ole riittävästi pääomaa tavanomaisten riskien kuten asiakkaiden myöhästyneiden maksujen kattamiseksi tai vakuuksien ottamiseksi tämän riskin kattamiseksi, on pidettävä vaikeuksissa olevina yrityksinä, jos maksuvalmiusongelmat uhkaavat niiden olemassaoloa. Tällaisten vaikeuksien voittamiseksi suunniteltujen tukiohjelmien soveltuvuus yhteismarkkinoille on tutkittava yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti.

Se, että tällaisia ongelmia esiintyy useammin Itä-Saksassa kuin muilla unionin kehittyneemmällä alueella ei johdu vuoteen 1990 kestäneestä Saksan kahtiajaosta, vaan tällä alueella vallitsevasta yleisesti heikosta taloudellisesta tehokkuudesta, jota on havaittavissa myös muilla yhteisön epäedullisessa asemassa olevilla alueilla. Sen vuoksi tukiohjelma ei sovellu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Tukiohjelmaa ei myöskään voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvana EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla. Sen päätavoitteena on sellaisten taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden yritysten tukeminen, joiden kotipaikka on Sachsen-Anhaltissa. Tukiohjelman soveltamisen rajoittaminen tällä tavoin ainoastaan tiettyyn tukialueeseen ei muuta sitä, että suuntaviivoissa määritellyt periaatteet on noudatettava. Suun-

taviivojen 3.2.3 kohdassa todetaan selvästi, että *"edellä 3.2.2. kohdassa mainittuja perusteita sovelletaan näin ollen vastaavasti myös tukialueilla, vaikka otettaisiin huomioon alueelliset kehittämissarpeet"*.

Lisäksi yritykset, joiden kotipaikka on muussa osavaltiossa kuin Sachsen-Anhaltissa, on muodollisesti suljettu ohjelman ulkopuolelle, mikä on EY:n perustamissopimuksen 52 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa kiellettyä syrjintää. Se, että ohjelman yhteydessä on vastoin tätä määräästä myönnetty tukea myös kahdelle länsisaksalaiselle yritykselle, on merkityksetöntä, koska tässä on kyseessä itse tukiohjelma ja sen soveltaminen ohjelman omien ehtojen mukaisesti eikä yksittäistapaukset. Sama koskee myös rajoittamista pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä yrityksiä aloilla, joita koskevat erityiset tukisäännöt.

Koska kyseessä olevan tukiohjelman tavoitteena ei myöskään ole yksikään muista EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan tavoitteista, on komission pääteltävä, että sitä ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvana.

Tuet myönnettiin laittomasti, koska tukiohjelma otettiin käyttöön EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräysten vastaisesti. Saksan liittohallituksen selitystä, jonka mukaan se päätteli tukien myöntämisen kuuluvan vähämerkityksistä tukea koskevan säännön soveltamisalaan, ei voida hyväksyä, koska varattu tuen määrä — enintään 2 miljoonaa Saksan markkaa jokaiselle tuensaajayritykselle kolmeksi vuodeksi — on suurempi kuin vähämerkityksisen tuen raja-arvo.

Kaikki laittomasti myönnettyt tuet on periaatteessa perittävä takaisin tuensaajalta kyseistä tukea edeltäneen taloudellisen tilanteen palauttamiseksi. Takaisinmaksu on suoritettava Saksan oikeuden määräysten ja menettelyiden mukaisesti mukaan lukien korot, jotka lasketaan tuen myöntämispäivästä alkaen aluetukiohjelmien arvioinnissa käytetyn viitekoron mukaan.

Saksan on siten perittävä takaisin yritysten maksuvalmiuden takaamiseksi perustetun erityisen takausohjelman yhteydessä myönnettyt tuet. Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tämän päätöksen noudattamiseksi. Kertomuksensa puit-

teissa tämän päätöksen täytäntöönpanosta Saksan on nimettävä ne tapaukset, joissa sovelletaan sääntöä vähämerkityksisestä tuesta.

Saksa voi lisäksi ilmoittaa komissiolle ne yksittäistapaukset, joissa kyseisten tukien myöntämistä uudestaan voidaan sen mielestä puolustaa perustamissopimuksen määräyksillä. Komissio ottaa näihin tapauksiin kantaa tavanomaisen menettelyn mukaisesti.

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tukiohjelma Sonderbürgschaftsprogramm "Liquiditätssicherung" on laitton, koska se otettiin käyttöön vastoin 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä. Se ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Saksan on perittävä takaisin kaikki tukiohjelman puitteissa myönnettyt tuet. Tuet on maksettava takaisin Saksan oikeuden menettelyjen ja määräysten mukaisesti mukaan lukien korot, jotka lasketaan tuen myöntämispäivästä lukien aluetukien arvioinnissa käytetyn viitekoron mukaan.

3 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tämän päätöksen noudattamiseksi.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä huhtikuuta 1998,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 mukaisesti Amerikan yhdysvaltojen kumoamatta jättämästä vuoden 1916 polkumyöntilasta

(98/277/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 ja 14 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

- 1) Komissio vastaanotti 10 päivänä tammikuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä "asetus", 4 artiklan mukaisen valituksen. Valituksen on jättänyt jäsentensä puolesta Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto Eurofer.
- 2) Valituksen tekijä väitti, että niin sanottu Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyöntilaki⁽³⁾, jäljempänä "vuoden 1916 polkumyöntilaki", on ristiriidassa useiden Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen, jäljempänä "WTO-sopimus", ja sen liitteiden määräysten kanssa ja että Yhdysvaltojen tämän lainsäädännön kumoamatta jättäminen aiheuttaa epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia sen jäsenyrityksille ja uhkana on näiden vaikutusten lisääntyminen. Tältä pohjalta valituksen tekijä pyysi komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin saadakseen Yhdysvallat kumoamaan vuoden 1916 polkumyöntilain.
- 3) Valitus sisälsi riittävästi ensi käden todisteita asetuksen 8 artiklan mukaisen yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamiseksi. Tämän vuoksi tutkimusmenettely aloitettiin 25 päivänä helmikuuta 1997⁽⁴⁾.

- 4) Yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamisen johdosta komissio suoritti perusteellisen oikeudellisen ja tosiasioihin perustuvan tutkimuksen. Tämän tutkimuksen tulosten perusteella komissio teki jäljempänä esitettävät päätelmät.

B. KAUPAN ESTEEN OLEMASSAOLOA KOSKEVAT TULOKSET

- 5) Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyöntilaki on edelleen voimassa, ja sitä sovelletaan kaikkien ulkomaisten tuotteiden tuontiin ja sisäiseen myyntiin alkuperästä riippumatta, mukaan lukien WTO:n jäsenvaltioista peräisin olevat tuotteet. Vuoden 1916 polkumyöntilaki on Yhdysvaltojen asetuskokoelmassa vuoden 1930 tullilain kanssa, johon sisältyvät Yhdysvaltojen monenkeskisten polkumyöntiin vastaisten säännösten soveltamissäännökset.
- 6) Vuoden 1916 polkumyöntilaki kieltää sekä tavaroiden tuonnin että niiden myynnin Yhdysvaltain markkinoilla, jos hinta on alhaisempi kuin alkupe-
rämaassa tai muissa maissa, joihin kyseisiä tavaroita viedään. Lain sanamuoto on seuraava: "Tavaroita ulkomailta Yhdysvaltoihin tuovan tai tuonnissa avustavan henkilön on lainvastaista yleisesti ja järjestelmällisesti tuoda, myydä tai saada aikaan näiden tavaroiden tuontia tai myyntiä hinnalla, joka on merkittävästi alhaisempi kuin kyseisten tavaroiden todellinen markkina-arvo tai tukkuhinta Yhdysvaltoihin viennin ajankohtana niiden tuotantomaaan pääasiallisilla markkinoilla tai muissa maissa, joihin niitä yleisesti viedään, sen jälkeen kun markkina-arvoon tai tukkuhintaan on lisätty rahti, tulli ja muut kulut, jotka välttämättä kuuluvat niiden tuontiin ja myyntiin Yhdysvalloissa. Tämä edellyttäen, että kyseinen teko tai kyseiset teot tehdään tarkoituksena tuhota yhdysvaltalainen tuotannonala tai vahingoittaa sitä taikka estää tuotannonalan perustaminen Yhdysvaltoihin taikka rajoittaa tai monopolisoida jokin osa kyseisten tavaroiden kaupasta Yhdysvalloissa." Lain rikkominen johtaa kolminkertaisten vahingonkorvausten myöntämiseen vahingon kärsineen osapuolen pyynnöstä sekä rikosoikeudellisten seuraamusten (sakkojen ja/tai vankeusrangaistuksen) määräämiseen asiasta vastaaville henkilöille.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71⁽²⁾ EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3⁽³⁾ "Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756". Lain VIII osasto on kodifioituna United States Codessa 71-74.⁽⁴⁾ EYVL C 58, 25.2.1997, s. 14

- 7) Vuoden 1916 polkumyyntilaissa säännelty käytäntö vastaa tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "GATT 1994-sopimus", VI artiklassa sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan täytäntöönpanosta tehdystä sopimuksessa, jäljempänä "WTO:n polkumyynntisopimus", esitettyä käytäntöä.
- 8) Useat Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyyntilain osatekijät ovat yhteensovittamattomia tavara-kauppaa koskevien monenvälisen sopimusten määräysten kanssa.
- 9) GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan ja WTO:n polkumyynntisopimuksen osalta komissio katsoo, että muun muassa seuraavia määräyksiä on rikottu:
- GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä WTO:n polkumyynntisopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohta siltä osin kuin niissä asetetaan todellinen hinta viejämaassa ensisijaiseksi arviointiperusteeksi normaaliarvoa määriteltäessä, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilaissa mainitut arviointiperusteet ovat keskenään vaihdettavissa,
- GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohta ja WTO:n polkumyynntisopimuksen 2 artiklan 1 kohta siltä osin kuin niissä vaaditaan tuotteilla käytävän kauppaa toisessa maassa, jotta polkumyyntiä voitaisiin todeta esiintyvän, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilain mukaan todellinen myynti Yhdysvaltojen markkinoilla ei ole välttämätöntä, vaan pelkkiä ulkomaisten yhtiön ilmoittamia hintatietoja pidetään riittävinä,
- GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohdassa todetaan, että polkumyynntitullit ovat ainoa mahdollinen keino polkumyyntiä vastaan, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilaissa turvaudutaan kolminkertaisiin vahingonkorvauksiin ja sakkoihin ja/tai vankeusrangaistukseen,
- WTO:n polkumyynntisopimuksen I artiklassa vaaditaan tutkimuksen (jossa on noudatettava tiettyjä menettelysääntöjä) suorittamista ennen tullin määräämistä, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilaissa toimenpiteitä sovelletaan välittömästi ilman tutkimuksen suorittamista,
- GATT 1994 -sopimuksen VI artikla ja WTO:n polkumyynntisopimuksen III artikla siltä osin kuin niissä erityisesti määritellään "olennaisen vahingon" käsite, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilaissa viitataan pelkästään tarkemmin määrittelemättömään vahingon arviointiperusteeseen,
- GATT 1994 -sopimuksen VI artikla ja WTO:n polkumyynntisopimuksen IV artikla siltä osin kuin niissä määrätään valituksen tekevää kotimaista tuotannonalaa koskevasta vaatimuksesta, kun taas vuoden 1916 polkumyynntilain mukaisen kanteen voi nostaa kuka tahansa yksityinen toimija.
- 10) Vuoden 1916 polkumyynntilain jatkuva voimassaolo, vaikka Uruguayan kieroituksen tulokset on sisällytetty Yhdysvaltojen sisäiseen lainsäädäntöön Uruguay Round Agreement Act -lailla ja WTO-sopimus ja sen liitteet ovat tulleet voimaan, on vastoin WTO-sopimuksen XVI artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan "Jokainen jäsen pyrkii varmistamaan, että sen lait, määräykset ja hallinnolliset menettelytavat täyttävät liitteissä olevien sopimusten velvoitteet."
- 11) WTO-sopimuksen XVI artiklan 4 kohdan yhteydessä edellä mainitut määräystenvastaisuudet sekä yhteisön mahdollinen kiinnostus kyseessä olevan tuotteen vientiin antavat Euroopan yhteisölle oikeuden toimia asiassa.
- 12) Lisäksi vuoden 1916 polkumyynntilaki, siltä osin kuin se johtaa ankarampien periaatteiden soveltamiseen tuotujen tuotteiden myyntiin alhaiseen hintaan kuin kotimaisten tuotteiden myyntiin, voidaan asettaa kyseenalaiseksi myös muiden WTO:n säännösten, kuten GATT 1994 -sopimuksen III artiklan 4 kohdan, perusteella.
- 13) Vuoden 1916 polkumyynntilain ja Yhdysvaltojen tavanomaisen polkumyynntilainsäädännön sisältävän vuoden 1930 tullilain samanaikainen olemassaolo ja soveltaminen antaa Yhdysvaltojen teollisuudelle lisäsuojan, joka ylittää WTO:n sääntöjen salliman suojelun tason.
- 14) Tämän vuoksi komissio katsoo, että valituksen tekijän väitteet ovat perusteltuja ja että koska Yhdysvallat ei ole kumonnut vuoden 1916 polkumyynntilakia, kyseessä on kaupan este asetuksen 2 artiklan 1 kohdan tarkoittamassa mielessä eli kolmannen maan käyttöön ottama tai harjoittama kaupallinen käytäntö, jonka harjoittamisen oikeus kuuluu kansainvälisten kaupallisten sääntöjen soveltamisalaa.
- 15) Komissio katsoo kuitenkin, että edellä mainitun oikeusperustan mainitseminen ei estä vetoamista muihin WTO-sopimuksen ja sen liitteenä olevien sopimusten asiaa koskeviin määräyksiin, jos ne osoittautuvat hyödyllisiksi menettelyjen toteuttamiseksi WTO:n toimielimissä.

C. EPÄSUOTUISIA KAUPALLISIA VAIKUTUKSIA KOSKEVAT TULOKSET

- 16) Eurofer mainitsi valituksessaan, että paikallisen teräksentuottajan vuoden 1916 polkumyynntilain nojalla Yhdysvalloissa aloittama oikeudenkäynti on käynnissä erään sen jäsenyrityksen yhdysvaltalaisista tytäryhtiöistä vastaan, jonka väitettiin tuovan polkumyynntillä tuotteita muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista.

- 17) Yhdysvalloissa parhaillaan käynnissä oleva tuomioistuinkäsittely, joka on vielä hyvin varhaisessa vaiheessa, on jo johtanut huomattaviin oikeuskuluihin vastaajayhtiölle, ja se haittaa yhtiön jakelua Yhdysvalloissa. Oikeuskulut lisääntyvät väistämättä käsittelyn kuluessa.
- 18) Jos vastaajayhtiö todetaan korvausvelvolliseksi vuoden 1916 polkumyynnin nojalla, sen on maksettava vahingonkorvaukset, jotka heikentäisivät sen elinkelpoisuutta. Tällä hetkellä vaaditut vahingonkorvaukset ovat 90 000 000 Yhdysvaltain dollaria, ja kantajana olevalla yhdysvaltalaisella yhtiöllä on vielä mahdollisuus nostaa vaatimustaan lisäämällä siihen kanteen nostamisen jälkeen tapahtuneen tuonnin määrä. Oikeuskulujen lisäksi käynnissä oleva tuomioistuinkäsittely aiheuttaa tämän vuoksi näin toisenkin suoran epäsuotuisan kaupallisen vaikutuksen, joka vaarantaa vastaajayhtiön nykyisen liiketoiminnan.
- 19) Käytettävissä olevat tiedot viittaavat siihen, että useita teräksentuoja vastaan voidaan nostaa kanne vuoden 1916 polkumyynnin nojalla, mukaan lukien Euroopan yhteisön tuotteiden tuonti. Tämä tekisi yhteisön tuotteiden jakelun Yhdysvalloissa hyvin vaikeaksi.
- 20) Lisäksi vuoden 1916 polkumyynnin laki ei rajoitu terästuotteisiin. Minkä tahansa tuotteen yhdysvaltalaiset tuottajat voivat tämän vuoksi päättää vedota siihen, joten vaikutukset yhteisön talouteen saatavat olla suunnattomat.
- 21) Tämän vuoksi komissio katsoo, että valituksen tekijän väitteet ovat perusteltuja ja että Yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyynnin lakia kumoamalla jättäminen aiheuttaa asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

D. YHTEISÖN ETU

- 22) Euroopan yhteisön kannalta on erittäin tärkeää pystyä varmistamaan, että sen WTO-kumppanit noudattavat täysin velvoitteitaan, koska se on itsekin sitoutunut noudattamaan samoja velvoitteita.
- 23) Vuoden 1916 polkumyynnin jatkuva voimassaolo tuo esiin erityisesti yhtä WTO:n tärkeimmistä horisontaalisista säännöistä koskevan kysymyksen eli sen, missä määrin WTO:n jäsenet ovat velvollisia

saattamaan lainsäädäntönsä monenvälisiä sitoumuksiaan vastaavaksi.

- 24) Vuoden 1916 polkumyynnin laaja-alaisuus ja sen selvästi protektionistinen luonne, joka johtaa siihen, että Yhdysvallat takaa teollisuudelleen suojan, joka ylittää WTO:n sääntöjen salliman suojelun tason, ovat lisäoikeutuksena yhteisön toimenpiteille, joiden tavoitteena on välttää se vaara, että muut Yhdysvaltain teollisuudenalat päättäisivät käyttää hyväkseen vuoden 1916 polkumyynnin lakia, mikä vaarantaisi koko yhteisön teollisuuden vientinäköymät.

E. PÄÄTELMÄT JA TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

- 25) Tutkimuksessa on ilmennyt, että ainoa keino vuoden 1916 polkumyynnin jatkuvasta voimassaolosta johtuvien todellisten ja mahdollisten epäsuotuisien kaupallisten vaikutusten poistamiseksi näyttäisi olevan lain kumoaminen.
- 26) WTO-sopimus ja sen liitteet pantiin täytäntöön Yhdysvalloissa hyväksymällä vuonna 1994 Uruguay Round Agreement Act -laki. Tässä laissa, joka on ainoa asiakirja, jolla WTO-sopimus saatetaan voimaan Yhdysvalloissa, ei viitata vuoden 1916 polkumyynnin lakiin. Lisäksi tässä laissa säädetään erityisesti, että Yhdysvaltain laki on WTO:n sääntöjen yläpuolella. Tämän vuoksi Yhdysvalloilla ei ole keinoja, mukaan lukien yksityisen kanteen nostaminen, joilla se voi varmistaa polkumyyniin liittyvien WTO:n sitoumustensa noudattamisen silloin, kun vuoden 1916 polkumyynnin laki on ristiriidassa niiden kanssa.
- 27) Tämän vuoksi näyttää siltä, että yhteisön etu vaatii WTO:n riitojenratkaisumenettelyn aloittamista.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Amerikan yhdysvaltojen vuoden 1916 polkumyynnin lain⁽¹⁾ jatkuva olemassaolo näyttää olevan ristiriidassa Maailman kauppajärjestön perustavassa Marrakeshin sopimuksessa määritettyjen Yhdysvaltain velvoitteiden kanssa ja se muodostaa ”kaupan esteen” asetuksen (EY) N:o 3286/94 2 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisö ryhtyy toimenpiteisiin Amerikan yhdysvaltoja vastaan riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen ja muiden WTO:n asiaa koskevien tämän alan määräysten nojalla tarkoitukseenaan varmistaa kaupan esteen poistaminen.

⁽¹⁾ ”Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756”. Lain VIII osasto on kodifioituna United States Codessa 71–74.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 16 päivänä huhtikuuta 1998.

Komission puolesta
Leon BRITTAN
Varapuheenjohtaja
